

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Περὶ δεισιδαιμονίας.

Τῆς εὐτεβείας ἀντίθετα ἄκρα εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀτέλεια καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ δεισιδαιμονία. Αὕτη συνήθως εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀγνοίας καὶ ἀμαθείας καὶ ἐπιπολάζει ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τῷ ἀμαθεῖ καὶ ἀπαιδεύτῳ ὀχλῳ καὶ τῷ γυναικείῳ φύλῳ. Συνίσταται δὲ εἰς τὴν ἀπόδοσιν θαυματουργοῦ δυνάμεως εἰς πράγματα ἑσπερημένα ταύτης. Ἐπειδὴ ὁ ἀμαθὴς καὶ ἀπαιδευτὸς ἀγνοεῖ τὸν λόγον πολλῶν πραγμάτων, φύσει δὲ ῥέπει εἰς τὸ νὰ δώτῃ εἰς αὐτὰ ἐξήγησιν τινὰ, ὡς ἐκ τούτου ἀπονέμει θαυματουργὸν καὶ ὑπερφυσικὴν δύναμιν εἰς τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ἔπερ πρὸ πολλοῦ οὐδ' ἐπισήμη ἐξήγησεν ἡδ' καὶ διεσπαρήνισεν. οὕτως ἡ ἐμφάνισις κομήτου, ὡς σπανίως καὶ ἐκτάκτως γιγνομένη,

παρέχει ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἀμαθεῖς νὰ νομίζωσιν, ὅτι ὁ ἐμφανισθεὶς κομήτης προαναγγέλλει ἐκτακτὰ πράγματα, εἶον καταστρεπτικούς πολέμους ἢ σεισμούς ἢ ἐπιδημίας ἢ λιμὸν καὶ ἐν γένει δυστύχημά τι, καὶ ἐπομένως πληροῖ αὐτοὺς φόβου καὶ τρόμου ἐπὶ τῷ προσεγγίζντι κινδύνῳ καὶ ταραχῆς καὶ ἀνησυχίας ὡς ἐκ τούτου ὥστε ὁ ἀμαθὴς ἀντὶ ὧς ὁ πεπαιδευμένος ἐν τῇ θέσσει τοῦ κομήτου νὰ θαυμάζῃ τὴν ἀπειρὸν τοῦ Θεοῦ σοφίαν καὶ παντοδυναμίαν καὶ νὰ δοξολογῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, βυθίζεται εἰς μελαγχολικὰς καὶ λυπηρὰς σκέψεις περὶ τῶν κατὰ τὴν προειδοποίησιν, ὡς νομίζει, τοῦ κομήτου συμβητομένων κακῶν καὶ δυστυχημάτων, καὶ θεωρῶν ταῦτα ὡς ἀποσταλλόμενα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἀνθρώπων αἰσθάνεται πρὸς αὐτὸν δουλικὸν φόβον, φανταζόμενος αὐτὸν ὡς σκληρὸν καὶ ἀπηνῆ δεσποτὴν καὶ

τύραννον. Καὶ ὅμως κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὁ Θεὸς εἶναι πατὴρ ἡμῶν ἐκτίρμων καὶ ἐλεήμων, πανάγαθος καὶ πολυεύσπλαγχνος, ἐκάστῳ δ' ἀποδίδει κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἡ δὲ ἀστρονομία ἀπέδειξεν ἤδη σαφέστατα, ὅτι καὶ οἱ κομήται οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ ὥσπερ οἱ λοιποὶ ἀστέρες οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐμφανίζονται δὲ ἡμῖν σπανίως, διότι διατρέχουσι τροχίους μακροτέρους. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκρήξεις τῶν ἡφαιστείων καὶ οἱ σεισμοὶ αἱ πλημμύραι καὶ αἱ καταιγίδες ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ καὶ πάντα ταῦτα εἶναι ἀπλῶς ἀποτελέσματα τῆς φυσικῆς πορείας τοῦ κόσμου. Ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης παραλόγως θεωροῦνται προμηνύματα δυστυχημάτων. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἐκ τῶν φυσικῶν τούτων πραγμάτων δεισιδαιμονία ἐπαισθητῶς ἡλαττώθη διὰ τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας, οὐχ ἥττον δὲν ἐξέλιπε καὶ ἐντελῶς καὶ κατέχει εἰσέτι ἄρκετὸν πλῆθος ἀνθρώπων ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς. Ἑτερον εἶδος δεισιδαιμονίας εἶναι ἡ διάκρισις τῶν ἡμερῶν εἰς ἀποφράδας καὶ μή. Ἐκ παραδόσεως ὁ ἀμαθὴς λαὸς καὶ ἰδίᾳ αἱ γυναῖκες ὀρίζουσι καὶ ἀπαριθμοῦσιν ἡμέρας τινάς, κατὰ τὰς ὁποίας γινομένη ἡ ἐπιχειρήσις πράξεώς τινος θέλει ἀποτύχει ἢ ἐπενέγκει βλάβην. Ἀλ-

λόκοτος ὅλως καὶ παράδοξος ἡ αὕτη προληψία καὶ δεισιδαιμονία ποίαν αἰτίαν ὀφύναται μὴ ἡμεῖς ἦναι προξενος εὐτυχούς ἢ ἐξαιτίας τοῦ ἔργου μας καὶ ἄλλη εὐτυχία Ἀπολύτως καὶ ἀσχετῶς οὐδὲμία μέρα οὔτε καλὴ εἶναι οὔτε καὶ ἀλλὰ πᾶσαι εἶναι φυσικὰ τμήματα τοῦ ἀπείρου χρόνου, οὐδαμῶς δὲ ἐκῆσσις τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡμέρας, ἢ ἤν ἄρχεται ἢ ἐκτελεῖται, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐγκαίρου ἐνάρξεως καὶ πράξεως αὐτῆς καὶ τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας καὶ φροντίδος τοῦ πράττοντος.

II. X. αἱ γυναῖκες ἔχουσι τὴν περὶ ληψιν, ὅτι κακὸν εἶναι ν' ἀναχωρήσῃ κανεὶς ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός. Καὶ ἰσχυροῦς ἡ ἀναχωροῦντες τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός οὐδὲ κακὸν πάσχουσιν, ἄλλοι δὲ ἐν ἄλλαις ἡμέραις ἀναχωρήσαντες ἔπαθον· διότι οἱ μὴ παθόντες ἀνεχώρησαν ἐκ καιρὸν κατάλληλον καὶ οἱ παθόντες ἀνεχώρησαν εἰς καιρὸν μὴ ἀρμόδιον, καὶ οἱ μὴ παθόντες ἐφρόντισαν περὶ ἑαυτῶν καλλίτερον ἢ οἱ παθόντες. Ὡστε, εἰάν τις θέλῃ κανεὶς τὸ ἔργον του νὰ ἐπιτύχῃ, δὲν πρέπει νὰ ἐξετάσῃ, κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἢ τοῦ μηνός ἢ κατὰ ποῖον μῆνα τοῦ ἔτους ὀφείλει ἀπαρεγκλίτως νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτὸ, ἀλλὰ πότε εἶναι ὁ ἀρμόδιος καὶ κατάλληλος καιρὸς πρὸς ἐπιχειρήσιν καὶ

πράξιν τοῦ ἔργου του, καὶ πῶς πρέ-
πει ἐπιχειρήσῃ καὶ πράξῃ αὐτὸ.
α ἐπιτύχη. Εὐρίσκων δὲ διὰ τῆς
αὐτοῦ σκέψεως ἢ διὰ τῶν συμβου-
λῶν τῶν φρονιμωτέρων αὐτοῦ τὸν
κατάλληλον καιρὸν τῆς ἐπιχειρήσε-
ως καὶ πράξεως τοῦ ἔργου, πρέπει
πλέον ἀνενδοιάστως καὶ μετὰ θάρρους
να προβῇ εἰς αὐτήν, χωρὶς νὰ ἐξε-
πάσῃ, ἂν ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶναι ἡ
πρώτη τοῦ μηνὸς ἢ ἡ τρίτη τῆς
ἐβδομάδος. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀπο-
τυχίας τοῦ ἔργου οὐδαμῶς πρέπει
νὰ αἰτιαθῇ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρ-
ξεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἀλλὰ
μᾶλλον τὴν ἐαυτοῦ ἀδεξιότητα ἢ
ἀμέλειαν ἢ ἀπερισκεψίαν περὶ τὴν
ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ. Ἡ περὶ ὑπάρ-
ξεως ἀποφράδων ἡμερῶν πρόληψις
καὶ δεισιδαιμονία γίνεται πολλάκις
αἰτία ν' ἀναβάλῃ τις τὸ ἔργον του
παραλόγως, ἐν ᾧ ἔφθασεν ἤδη ὁ
κατάλληλος καιρὸς αὐτοῦ, καὶ διὰ
τῆς ἀναβολῆς ταύτης ἢ ν' ἀπολέσῃ
εἰς μάτην τὸν πολύτιμον χρόνον,
ἢ, ὅπερ καὶ χεῖρον, νὰ στερηθῇ πλέ-
ον καὶ τῆς καταλλήλου εὐκαιρίας.
Ὡς δεισιδαιμονίαί πρέπει νὰ θεωρη-
θῶσι καὶ νὰ καταπολεμῶνται καὶ
αἱ ἐξῆς ἀλλόκοτοι δοξασίαι, ὅτι δηλ.
ἀνθρώπων τινῶν αἱ ψυχαὶ μετημφι-
εσμέναι εἰς σώματα ζώων ἐξεγεί-
ρονται ἐκ τῶν τάφων καὶ περιπολοῦ-
σι κατὰ τὰς νύκτας καὶ καλοῦνται
βρυκόλακες, ὅτι ὑπάρχουσι μάγισσαι
καὶ νεράιδες καὶ ἀράπηδες εἰς διά-

φορα μέρη καὶ ὅτι δύνανται αὐταὶ
νὰ ἐπενεργῶσιν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων, ὅτι ἄνθρωποι τινες δύναν-
ται νὰ κάμουν μαγείας καὶ δι' αὐτῶν
νὰ ἐπενέγκωσιν ἢ τὴν μεταβολὴν
τῆς γνώμης ἢ τῆς τύχης ἀνθρώπου
τινὸς ἢ τὴν βλάβην τῆς υἱείας αὐ-
τοῦ ἢ τὴν ἀπὸ τινος ἀσθενείας θε-
ραπείαν αὐτοῦ, ὅτι ἄλλοι ἄνθρωποι
μαντεύουσι τὰ παρελθόντα, τὰ πα-
ρόντα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ δύναν-
νται νὰ συστήσωσι προφυλακτικὰ
μέτρα κατὰ τῶν προλεγομένων ὑπ'
αὐτῶν δυστυχημάτων, ὅτι τὰ ὀνει-
ρατα ἐπιδέχονται ἐξήγησιν καὶ ἀ-
παιτεῖται πρὸς τοῦτο νὰ συμβου-
λεύηται τις ὀνειροκρίτην, ὅσάκις ὀ-
νειρευθῇ, ὅπως μάθῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀ-
νείρου προδηλούμενον αὐτῷ κακὸν
καὶ προλάβῃ τὴν ἀπὸ τούτου ἀπαλ-
λαγὴν. Δυστυχῶς πολλαὶ τῶν δει-
σιδαιμονιῶν τούτων ἐπικρατοῦσιν
εἰσέτι καὶ πληροῦσι ματαίων φόβων
τὰς τρυφεράς καρδίας τῶν γυναικῶν
καὶ καθιστῶσιν αὐτὰς ἐμπλήκτους
καὶ τεταραγμένους καὶ εἰς ἄκρον δει-
λὰς καὶ πεφοβισμένους· ἀφ' ἑτέρου δὲ
ἀποσπῶσιν τὴν προσοχὴν καὶ φρον-
τίδα αὐτῶν ἀπὸ τῶν πραγματικῶν
μέσων τῆς προφυλάξεως αὐτῶν ἀπὸ
τινῶν δυστυχημάτων καὶ ῥίπτουσιν
αὐτὰς εἰς τὴν ἐπιδίωξιν καὶ ἐπιζήτη-
σιν μέσων ἀνωφελεστάρων καὶ μάλ-
λον εἰπεῖν ἐπιβλαβῶν ὑπὸ θρησκευ-
τικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπιψίν.

ΛΟΓΟΣ

ἐκφωνηθεὶς ἐν ταῖς ἐτησίαις δημοσίαις ἐξετάσει τῆς ἐν Γραπεζοῦντι Ἀστικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Π. Κωνσταντινίδου.

Φιλόμουσε ὁμήγουρι,

Εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος συνήλθομεν σήμερον, ἵνα καθόλου μὲν τὰς τῶν Ἑλλ. ἐκπαιδευτηρίων Γραπεζοῦντος ἐξετάσεις ἐπισφραγίσωμεν, ἰδίᾳ δὲ τὰς τῆς Ἀστικῆς τῶν ἀρρένων σχολῆς. Καὶ ὅσοι μὲν ἱμῶν εὐηρησιστῆτε ταῖς τῶν κατωτέρων τάξεων τῆς Ἀστικῆς σχολῆς ἐξετάσει νὰ παρακολουθήσητε, δύνασθε νὰ προειδῆτε περίπου καὶ τὸ τῆς ἀνωτάτης τάξεως αὐτῆς ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων· ὅσοι δ' ἐκ τῶν ἐξετάσεων ταύτης ἀναμένετε περὶ τῆς πορείας τῆς ὅλης σχολῆς νὰ κρίνητε, οὐδόλως θὰ ἐπιθυμῆτε βεβαίως τὴν ὑμετέραν περιεργίαν νὰ ἐξαντλήσητε, ἀκούοντές μου λογοποιοῦντος ἐκτενῶς περὶ θεμάτων παιδαγωγικῶν, οὐδὲ θ' ἀναμένητε θαύματα παρὰ τῶν μαθητῶν νὰ ἴδῃτε, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὥχετο ἀπιοῦσα ἡ τῶν θαυμάτων ἐποχὴ, οἱ δὲ θαυματοποιοὶ νῦν ἤκιστα κολακευτικοὶς κοσμοῦνται ἐπιθέτοις. Ἀλλ' ἀμφοτέροι ἐπιθυμεῖτε, ὡς ἡ σκιαγραφία τινὰ τῆς ὁδοῦ ἡμετέρας ἔχοντες ἠκολουθήσαμεν, νὰ ἴδῃτε καὶ τὴν ἐπὶ τῇ σχολῇ ταύτῃ ἐνιαυσίου πείρας ἡμῶν ὁδηγούμεναι, θεωροῦμεν ἀναγ-

κατον γενέσθαι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς σχολῆς, ὑπὲρ ἧς ἡ μὲν κοινότης Γραπεζοῦντος οὐκ εὐκαταφρόνητον δαπανᾷ χρήμα, ἡ δὲ σπουδάζοντα νεολαία τῶσούτῳ πολύτιμον ἀπόλλυσι χρόνον. Περὶ τούτων λοιπὸν διαλήψομαι ὡς εἶδόν τε σαφῶς καὶ διὰ βραχέων.

Ἀφικθεῖς, Κύριοι, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐνταῦθα, τὸ προϋπάρχον τῆς σχολῆς πρόγραμμα νὰ μελετήσω ἔσπευτα, ὅπως τὴν τε ποιότητα τῆς σχολῆς, ἐν ἣ προὔκειτο νὰ ἐργασθῶ, νοήτω, καὶ τὴν ἀνατεθείτάν μοι ἐργασίαν συμφιδά τούτῳ ῥυθμίσω. Μετὰ δὲ τὴν προκαταρκτικὴν ταύτην τοῦ προγράμματος μελετὴν παρετήρητα, εἴ τι ἦν σχολή τις ὑπὸ τὸ ὄνομα « Παιδαγωγεῖον » εἰς ἣ διηρημενὴ τάξεις, ἦτοι δύο νηπιαγωγικὰς, καὶ τέσσαρας Δημ. σχολῆς, μᾶλλον προπαρασκευαστικὴ τῷ « Φροντιστηρίῳ » ἢ αὐτοτελὴς καὶ μόλις τὰς πρώτας κοινωνικὰς μικρὰς κοινότητος ἀνάγκας δυναμένη νὰ θεραπεύσῃ, οὐχὶ δὲ καὶ πόλεως παρελθὼν μὲν ἐχούσης μέγα, νῦν δ' οὔσης κέντρον πολιτικὸν μὲν ὁλοκλήρου νομαρχίας, ἐμπορικὸν δὲ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ μέλλον ἀναμενούσης αἰετοτε βέλτιον. Ἐκ τούτων συνετέφθημεν μετὰ τοῦ κ. Κ. Ξανθοπούλου, διευθυντοῦ τῶν Ἑλλ. ἐκπαιδευτηρίων Γραπεζοῦντος, ὅπως ἐπεκτείνοντες τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων διοργανώσωμεν σχολὴν

πέμπουσιν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὰς ἀγκαλάς τοῦ λαοῦ, τῆς ἰσχύος τῶν ἐθνῶν, νέους μὲ μορφωμένους καὶ ἐν συνειδήσει τὰ πρὸς τὴν θρησκείαν, τὴν πολιτείαν καὶ ἑαυτοὺς ἐκπληροῦντας καθήκοντα· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀπολύουσαν μεθ' ἐξαιτῆ διδασκαλίαν μαθητὰς, οἵτινες, ἥτοι εἰς τέχνας τρεπομένοι, ἥτοι εἰς ἐπαγγελματικὰς ἀλλαχόστε σχολὰς πορευόμενοι, ἥτοι χάριν ὑψηλοτέρης μορφώσεως εἰς γυμνάσια μεταβαίνοντες, νὰ δύνωνται εἰς μὲν τὰς πρώτας προκατηρτισμένοι εἰσερχόμενοι εὐκόλως νὰ εὐδοκιμῶσιν, ἐκ δὲ τῶν δευτέρων μετὰ τριετῆ ἢ τετραετῆ εἰς αὐτὰς φοίτησιν ἐξερχόμενοι νὰ πορίζονται ἀμέτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, χρησιμεύοντες ὡς γραμματεῖς καὶ λογισταὶ ἐν τῷ ἐμπορικῷ ἑσταδίῳ, ὡς ζωγράφοι, μουσικοὶ, δασκάλοι, γεωργοὶ, δημοδιδασκαλοὶ κτλ. ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ· καὶ εἰς αὐτὰ δὲ τὰ Γυμνάσια μεταβαίνοντες νὰ γίνωνται ἀποδεκτοὶ ἄνευ οὐδενὸς κωλύματος. Ἐνὶ λόγῳ ἐσκέφθημεν ὅπως τὸ πρῶτον Παιδαγωγεῖον εἰς πλὴρην Ἀστικὴν ἢ Σχολὴν ἀνυψωσμεν.

Πρὸς τούτῳ δὲ α.) συνετάχθη πρόγραμμα οὐχὶ μὲν πλήρους ἀμέτως Ἀστ. σχολῆς, διότι τοῦτο ἦν ἀδύνατον, εὐρύτερον ὅμως τοῦ προϋπάρχοντος, καθ' ὃ τὰ μὲν τέρματα τῶν μαθημάτων ἐκάστης τάξεως πορρωτέρω ἐτίθεντο, τινὰ δὲ τούτων ἐστὶ

στηματοποιοῦντο καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας ἑλλ. γλώσσης εἰσῆγετο ἤδη εἰς τὴν ἀνωτάτην τάξιν τῆς σχολῆς. β.) δὲν προεβιβάσθησαν πάντες οἱ μαθηταὶ οἱ βαθμὸν σχεδὸν καλῶς ἔχοντες, ὡς μὴ δυνάμενοι τοῖς λοιποῖς αὐτῶν συμμαθηταῖς νὰ παρακολουθήτωσι, καὶ τῷ νέῳ τῆς σχολῆς προγράμματι ὑποβληθῶσι. γ.) ἀπεκλείσθησαν πάντες οἱ ἀπὸ ἐξαιτοῦ καὶ κατωτέρω μνηταί, διότι κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην φρονούμεν, ὅτι σωματικῆς μᾶλλον ἀναπτύξεως ἢ πνευματικῆς· οἱ παῖδες χρῆζουσιν, εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν πεμφθέντες, ἕνα αὐτότε ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῆς φιλτάτου διδασκαλοῦ, τῆς μητρὸς, σωματικῶς δι' ἀθῶων παιδιῶν ἀναπτυσσόμενοι, λεληθότως ὠφελίμους τινὰς γνώσεις καὶ ἀναγκαί-ας πρὸς ταύταις λέξεις ἀπεθησαυρίσωσιν, ἥτοι ἀνεπαισθήτως νηπι-αγωγηθῶσι καὶ προπαρασκευασθῶσιν ἐν αὐτοῖς τοῖς μητρικοῖς κόλποις. Οὕτω λοιπὸν ἡ σχολὴ ὑπὸ τὸ νέον αὐτῆς πρόγραμμα καὶ ὄνομα ἤρξατο τακτικῶς μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου λειτουργοῦσα, ὅτε δὲ προσήλθον καὶ οἱ ἀνά τὰς ἐξοχὰς διεσπαρμένοι μαθηταί. Ἀλλ' ἡ ἐραδυτὴ αὕτη, εἰς τὴν ἐν παρόδῳ, τῆς προσελεύσεως τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἐναρξ. ἐπομένως τῶν μαθημάτων δεῖν νὰ θεραπευθῇ· διότι ἄνευ σπούδαίου τινὸς λόγου ἀπόλλυται μᾶλλον μὲν τῶν καλῶς

ρων τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐποχῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους ἐνεγράφησαν μὲν ἐν τῷ γενικῷ τῆς σχολῆς Μαθητολόγιῳ 396 μαθηταί, ὧν οἱ 108 ἀνήκον τῇ Δ'. καὶ οἱ λοιποὶ ταῖς λοιπαῖς τάξεσιν. Ἡ Δ'. ἄρα τάξις περιεῖχε τὸ τρίτον περίπου τῶν ἐγγραφέντων μαθητῶν, τοῦτο δέ, διότι πάντα τὰ παραρτήματα τῆς Ἀστ. σχολῆς τρίτακτά ἐστιν. Ἡ ὑπερβολικὴ αὕτη πληθὺς τῶν μαθητῶν, μάλιστα δὲ τῶν μικρῶν, μὴ εἰσέτι κατανοούντων τὸ συμφέρον αὐτῶν καὶ τῷ διδασκάλῳ πολλὰ παρέχει πράγματα καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῖς ζημίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἡ πληθώρα αὕτη δέον ν' ἀραιωθῇ, ἡ διαιρουμένης τῆς τάξεως ταύτης εἰς δύο παράλληλα τμήματα, ἢ τῶν παραρτημάτων οὕτω διοργανουμένων, ὥστε τὸ μὲν ν' ἀποστέλλῃ κατ' ἔτος τοὺς ἀπολυομένους αὐτοῦ μαθητὰς εἰς τὴν Γ'. τὸ δὲ εἰς τὴν Δ'. καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν Ε'. τάξιν τῆς Ἀστ. σχολῆς.

Ἀπεφοίτησαν δὲ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ διὰ διαφόρους λόγους, μάλιστα δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ σχολικοῦ ἔτους, χάριν τῶν προσφιλῶν ἐσυχῶν ἐννοεῖται, 110 μαθηταί. Ἄλλοι καὶ οἱ μέχρι τῶν ἐξετάσεων ἐγχαρτερήσαντες μαθηταί, ἐξαιρέσει ὀλίγων ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀριθμουμένων, λίαν ἀτάκτως ἐφοίτησαν. Οὐκ ὀλίγοι δ' εἰσὶν οἱ καὶ ἄνω τῶν 250

ὠρῶν ἀπουσίας ἀριθμοῦντες, ἦτοι τὸ τέταρτον περίπου τῶν ἐργασίμων ὠρῶν τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Ἐκ τοῦτου δὲ οἱ τε ἀπουσιαζόντες ζημιούνται, ἐν τῇ αὐτῇ μένοντες τάξει, δύο καὶ τρία ἐνίοτε ἔτη, καὶ οἱ συμμαθηταὶ αὐτῶν βραδυποροῦσι καὶ ὀλοκληρὸς ἡ σχο. ἡ φέρουσα ἐρ' ἐαυτῆς τοιοῦτον βαρὺ διετῶν καὶ τριετῶν μαθητῶν ἔρμα ἐν ἐκάστη τάξει ἀσχάλλει καὶ καρκινοδοχεῖ. Διὸ οἱ γονεῖς δέον καὶ κηδεμόνες νὰ κατανοήσωσιν, ὅτι ἡ τακτικὴ τῶν μαθητῶν πάσης σχολῆς φοίτησις, ἀλλ' ἰδίᾳ ἡ τῶν κατωτέρων σχολῶν, ἐν αἷς οὐ μόνον διδάσκονται οἱ μαθηταί, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὰ διδασκόμενα μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἐν αὐταῖς μαθαίνουνσιν, εἰς τῶν σπουδαιοτάτων παραγόντων τῆς προόδου αὐτῶν ἐστίν.

Ἐκ τῶν προσελθόντων μαθητῶν 150 ἔλαβον δωρεὰν τὰ εἰσιτήρια αὐτῶν. Τοῦ λόγου ἐνταῦθα περὶ εἰσιτηρίων ὄντος, δὲν δύναμει νὰ περιῶδω τὴν ἀπώλειαν τοῦ σχολικοῦ χρόνου καὶ τὴν ἐπιερχομένην κατὰ τὴν α. καὶ β'. ἑξαμηνίαν, ὅταν ταῦτα ἐκδίδωνται, γενικὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς σχολῆς χαλάρωσιν. Καλὸν ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν εὐηρεστοῦντο οἱ γονεῖς νὰ ἐξάγωσι ταῦτα πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τὴν σχολὴν, ἵνα παύσωσι τοῦ λοιποῦ αἰ μεταξὺ διδασκάλων καὶ μαθητῶν ἐπισυμβαίνουσαι ψυχραὶ πωρὶ ληψο-

δοσθαι καὶ ἀντιπαιδαγωγικαὶ παροτρύνσεις καὶ ἐπιπληξεις.

Ἔνεκα λοιπὸν τῆς ἀσυγγνώστου ἀφειδίας τῶν πολυτίμων ὥρων τῆς σχολῆς, ἔνεκα τῆς ἐπικρατούσης σπουδαίας τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῶν μαθητῶν διαφορᾶς, ἥς τρανὴ ἀπόδειξις ἐστίν, ὅτι ἐφέτος οἱ ἡμίσεις μόνον τῶν μαθητῶν προβιάσιμοι θεωροῦνται, καὶ ἔνεκα ἄλλων τινῶν δευτερευόντων λόγων, ἡ σχολή, μεθ' ὅλην τὴν εὐγενῆ τῆς σεβαστῆς Ἐφορείας μέριμναν, μεθ' ὅλην τὴν ἀκμάτον τῆς γενικῆς διεσθύνσεως προθυμίαν καὶ μεθ' ὅλον τὸν ἀξιέπαινον ζῆλον τῶν ἀγαπητῶν μοι συναδέλφων, δὲν ἡδυνήθη ἀκριβῶς ν' ἀφίχθῃ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὠρισμένον τέρμα. Ἀλλ' ἐὰν ἐν τῷ μέλλοντι οἱ γονεῖς καὶ μαθηταὶ δείξωσι πλείω φειδωλίαν τοῦ σχολικοῦ χρόνου, μεμετρημένου ἀκριβῶς καὶ διατεθειμένου ὄντος, ἐὰν εἰς τάξεις ἀναλόγους τῶν δυνάμεων αὐτῶν καταταχθῶσιν οἱ μαθηταί, καὶ ἐὰν τέλος ἡ ἀνωτάτη τάξις, ἡ Γ'. δὲν ἀπολυθῇ, ἃς ὤμεν βέβαιοι, ὅτι μετ' οὐ πολὺ π λ ῆ ρ η ὁ ρ γ α σ μ ο ὕ καὶ ζ ω ῆ ς Ἀ σ τ ι κ ῆ ν σ χ ο λ ῆ ν ἔξομεν.

Καὶ ὅ τι μὲν, Κύριοι, ἐσκέφθημεν καὶ ὑπὲρ τῆς σχολῆς ἐπράξαμεν ἡκούσατε ἤδη, ὅ τι δ' ἐλλειπὲς ἐν αὐτῇ παρετηρήθη ὑπεδείξαμεν Ὑμῖν καὶ ὅ τι ξύμφορον αὐτῇ ἐνομίζομεν ἐρρήθη, ἅτινα ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν

τιθέντες μελέτην, καταπαύομεν τὸν λόγον, εὐχόμενοι Ὑμῖν τὰ βέλτιστα ἐλέσθαι καὶ ταῦτα καταπραῆσθαι.

Γ Ε Ω Π Ο Ν Ι Κ Α .

Περὶ ἐλαίας.

Α'.

Ἡ ἐλαία καὶ διὰ τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατασκευαζόμενον ἔλαιον εἶναι ἐν τῶν πολυτιμοτέρων δένδρων διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς δῶρον τῆς Ἀθηνᾶς. Τὸ δένδρον τοῦτο εὐδοκιμεῖ εἰς τὰς θερμὰς καὶ εὐκράτους χώρας· εὐτυχῶς δὲ καὶ κατὰ τὰ μέρη ἡμῶν φύεται, ἀλλ' ἡ γνῶσις τῆς προσηκούσης καλλιέργειας αὐτοῦ ἐλλείπει διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν καλὸν νὰ μεταδώσωμεν διὰ τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ τὰς ἀναγκαίας πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλαίας γνώσεις ἀρϋόμενοι αὐτὰς ἐκ τοῦ περὶ ἐλαίας συγγράμματος τοῦ γεωπόνου Ἀλεξίου Ῥιονδέ, ὅπερ μετεφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ο. Κ. Φωστηροπούλου, καὶ ἐξεδόθη δαπάνῃ τοῦ φιλογενοῦς κ. Κ. Ζάππα. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τις εἰς ποίας γαίας δύναται ἡ ἐλαία νὰ εὐδοκιμῇ καλλίτερον. Παρατηρήθη ὅτι ἡ ἐλαία ἀγαπᾷ μᾶλλον τὴν ξηρασίαν παρά τὴν ὑγρασίαν διὰ τοῦτο αὕτη δὲν εὐδοκιμεῖ εἰς γαίας χαμηλὰς

λάς καὶ ὑγράς καὶ παραποταμίους, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐπὶ τῶν λόφων, ὡς καὶ ἐν μέσῳ βράχων, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἐκεῖ ὀλίγον χῶμα, καὶ εἰς ἀγροὺς πετρώδεις· τὸ ἐκλεκτότερον δὲ ἔλαιον δίδει ἡ ἐπὶ γαιῶν πιτανῶδων πεφυτευμένη ἐλαία.

Ἡ ἐλαία ἔχει παρὰ τὰ ἄλλα δένδρα εἰδικὰ πλεονεκτήματα τὰ ἐξῆς· κέκτηται μακροβιότητα ἀπίστευτον· δεύτερον παρέχει αὐτὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον σπουδαῖον τροφὴν ἐν πολλαῖς χώραις, παράγουσα τὰς ἐλαίας καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ ἔλαιον. Ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας οὐδόλως φαιώσιμος ἐν τῇ φυσικῇ του καταστάσει ἀποκαθίσταται ἐδώδιμος τῇ βοήθειᾳ ἀπλουστάτων τινῶν προπαρασκευῶν. Ἄμα δηλ. ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας ἀποκτήσῃ τὸ μέγεθός του εἶναι δὲ εἰσέτι ὅλως πράσινος, τὸν συλλέγουσιν καὶ τὸν μουςκεύουσιν εἰς διάλυσιν στάκτης, εἰς τὴν ὑποίαν προσθέτουσιν ἐνίοτε καὶ ὀλίγον ἀσβεστον, μετὰ ταῦτα τὸν θέτουσιν ἐντὸς καθαροῦ ὕδατος, τὸ ὅποιον ἀνανεώνουσιν ἅπαξ τῆς ἡμέρας τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα· ἀφ' οὗ δὲ τοιούτοτρόπως ἀπαλλαχθῇ κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν πικρότητά του, τὸν διατηροῦσιν ἐντὸς ἄλμης ἀρκετὰ δύνατῆς καὶ ἀρωματισμένης. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει αἱ ἐλαῖαι καθίστανται ὀρεκτικὸν ἐπιζήτητον ἐπὶ τῶν πολυτελεστέρων τραπεζῶν. Ὁ πᾶν δὲ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας φθάσῃ

εἰς τελείαν ὠρίμανσιν, τότε ἐκτίθεται ἐπὶ τινὰ καρπὸν ἐπὶ ψιθῶν εἰς τὸν ἥλιον καὶ εἰς τὸν ἄνεμον καὶ οὕτως ἀποβάλλει τὸ ὕδωρ τῆς βλαστήσεως, τὸ ὅποιον εἶνε πικρὸν, καὶ ἀποκρίσσεται μετὰ ταῦτα γλυκὺς καὶ τρώγεται μετ' εὐχαριστήσεως. Ἀλλὰ γενικῶς αἱ ἐλαῖαι προτιμῶνται, ὅταν εἶναι κεκαρυκευμέναι μὲ ἄλας, πιπέρη καὶ ἔλαιον.

Τὸ δὲ ἔλαιον τῆς ἐλαίας εἶναι τὸ γλυκύτερον καὶ τὸ λεπτότερον ὀλων τῶν ἄλλων καὶ τὸ μᾶλλον προτιμώμενον εἰς τὴν γρῆσιν τῆς τραπέζης· ἀλλ' ἐνίοτε οἱ ἐμπορευόμενοι νοθεύουσιν αὐτὸ ἀναμιγνύοντες μὲ ἄλλα ἐλαία. Τὸ παρθένον ἔλαιον ἐκτιμᾶται πολὺ καὶ ζητεῖται εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ τὰς πλουσιωτέρας τραπέζας. Τὰ τῆς κατωτέρως ποιότητος ἐλαία χρησιμεύουσι διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν κατασκευὴν σάπωνος.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας δύναται νὰ ῥῆναι πλουσία, ὅταν αὕτη εὐρίσκεται ἐπὶ προσήκοντος ἐδάφους καὶ δὲν πάσχῃ ἀπὸ πείναν καὶ διψᾷ· διότι ὅπως ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ζῶα διὰ νὰ ζῶσι καὶ ὑγιαίνωσιν, εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέφωνται, οὕτω καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα χρειάζονται τὴν προσήκουσαν εἰς αὐτὰ τροφήν καὶ τὸ ἀπαιτούμενον πότισμα· περὶ τῆς ἐλαίας ὑπάρχει ἐσφαλμένη ἰδέα, ὅτι αὕτη δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς περιποίησεως τοῦ γεωπόνου· ἡ ἰδέα αὕτη πολλάκις γίνεται ἡ κυριώτερα αἰτία

τῆς μὴ εὐδοκίμητεως τῶν ἐλαιῶν. Κατακρίνοντας τὴν ιδέαν ταύτην προτρέπομεν τοὺς γεωπόνους νὰ φροντίσωσι νὰ διδαχθῶσι, ποῖα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐλαίαν ὀργώματα, ποῖος λιπατμός τῆς ἐλαίας ἀπαιτεῖται, πῶς πρέπει νὰ κλαδεύηται ἡ ἐλαία, πῶς δύναται νὰ γείνη ἡ πολλαπλασίασις τῶν ἐλαιοδένδρων, πῶς πρέπει νὰ περιποιηθῇ τις τὰς ὑπὸ τοῦ ψύχους κεκαυμένας ἐλαίας, πῶς ν' ἀπαλλαξῇ αὐτὰς ἀπὸ τῶν εὐρωτοειδῶν καὶ τῶν ἐντόμων τῶν ἐπιβλαβῶν. Περὶ πάντων τούτων διὰ βραχέων θὰ ὁμιλήσωμεν κατόπιν.

Θ. Γ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Οἰκογενειακὸν δράμα.

Ἐν τῷ κόσμῳ λαμβάνουσιν ἐνίοτε χώραν συμβάντα, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουσι τρανῶς τὸ ὄρθον τοῦ ῥήτου, ὅτι «πολλάκις τὸ ἀληθές δύναται νὰ μὴ ᾖναι πιθανόν». Τόσον ἔκτακτα, τόσον περίεργα εἶναι τὰ συμβάντα ταῦτα. Δίκη, διεξαχθεῖσα πρό τινος ἐν τινι κακουργοδικεῖῳ τῆς Γαλλίας, ἐνεποίησε διὰ τὸ ὅλως ἔκτακτον τῶν περιστατικῶν θαθεῖαν ἐντύπωσιν.

Ἐν τινι ἐξοχικῷ κτήματι ἔζη οἰκογένεια ἐντιμὸς καὶ εὖπορος, ἔχουσα μίαν κόρην εὐεῖδη, ἧς ἡρώοντο δύο νέοι, δύο ἀδελφοί. Οἱ νέοι οὗτοι ἀνήκον εἰς ἀρχαίαν καὶ εὐὐπόλητον οἰκογένειαν, κατοικοῦσαν ἑπαυλιν ὀλίγον τοῦ ἐξοχι-

κοῦ κτήματος ἀπέχουσιν. Καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἰδιαίτερος ἐζητήσαν εἰς γάμον τὴν ὡραίαν αὐτῶν γετόνισσαν. Προτιμήεντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ, ὁ νεώτερος, νέος ζωηρῶν αἰσθημάτων, ἐγένετο μελαγχολικὸς καὶ σκυθρωπός· ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρους ἐπλανᾶτο μόνος εἰς τὰ ὄρη ἢ ἐκλείετο ἐν τῷ δωματίῳ του μὴ θέλων νὰ βλέπῃ κανένα, οὔτε τρώγων οὔτε πίνων, καὶ ὅσῳ ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου τοσούτῳ σκυθρωπότερος καὶ μελαγχολικώτερος καθίστατο. Μίαν ἐβδομάδα πρό τοῦ γάμου τοῦ ἐξηρχετο ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός τὴν νύκτα ἐκ τῆς οἰκίας τῆς μνηστῆς του, ὅτε πλησίον μικροῦ ὄρους, τὸ ὁποῖον ἐχώριζε τὰ δύο κτήματα, ἐκτυπήθη αἰφνης ὑπὸ σφαίρας πυροβόλου ὀπλοῦ καὶ ἔπεσεν αὐθωρεὶ νεκρός. Χωρικοὶ εὐρόντες τὴν πρῶτον τὸν δυστυχῆ νέον, ὃν ὅλοι ἠγάπων καὶ ὑπελήπτοντο, μετέφερον αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἡ λύπη τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἦτο μεγάλη· δύο ὀλοκλήρα ἔτη βαθύτατον ἐτήρησε τὸ πένθος καὶ ἐλέγετο μάλιστα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γείνη μοναχός ἢ ὅτι ἤθελε νὰ αὐτοχειριασθῇ. Μετὰ παρέλευσιν ὁμως τῶν δύο ἐτῶν αἰφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐγένετο γνωστόν ὅτι ἐνυμφεύθη τὴν μνηστήν τοῦ ὀλοφονηθέντος ἀδελφοῦ του. Μὲ ὅλας τὰς δραστηριωτάτας τῶν ἀρχῶν ἐρεύνας, μὲ ὅλας τὰς ἀνακρίσεις ὁ ὀλοφόνος δὲν εἶχεν ἀνακαλυφθῇ. Τὸ μόνον ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἠρώοντο νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ διαπράξαντος τὸν φόνον, ἦτο μικρὸν τεμάχιον χαρτοῦ ἡμικεκαυμένον καὶ μέλαν ἐκ τῆς πυρίτιδος, τὸ ὁποῖον εἶχε χρησιμεύσει ὡς

βύσμα (στουπίον) τοῦ ὀπλου. Ἐπὶ τοῦ χαρτου τούτου ἦσαν τετυπωμένοι στίχοι τινὲς ἀποτελοῦντες τὸ τέλος δηγώδους τινὸς ᾠσματος· ἀλλ' ἡ ἀνάκρισις μὲ ὅλας τὰς ἐντόνους προσπάθειάς της δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τὸ βιβλίον, ἐξ οὗ ἦτο ἀποκεκομμένη ἡ σελὶς αὕτη. Ἐφυλακίσθη ὡς ὑποπτος λαθρέμπορος τις, ἀνὴρ βίαιος καὶ κακὴν ἐν τῇ χώρᾳ χαίρων φήμην· ἀλλὰ καὶ οὗτος μετ' ὀλίγον ἐλλείψει ἀποδείξεων ἀπελύθη, καὶ τὸ συμβὰν βαθμηδὸν ἐλησμονήθη.

Εἶκοσι παρῆλθον ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μυστηριώδους φόνου. Ὁ τὴν μνηστήν τοῦ ἀδελφοῦ του νυμφευθεὶς ἦτο οἰνογενειάρχης εὐτυχής, ἀνὴρ πλούσιος καὶ χαίρων μεγάλην ὑπόληψιν· εἶχε δὲ τρεῖς θυγατέρας, ὧν ἡ πρεσβυτέρα ἦτο μεμνηστευμένη καὶ ἐπρόκειτο νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκείνου, ὅστις εἶχε διεξαγάγει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φόνου. Ὁ γάμος τελεῖται, γάμος λαμπρὸς καὶ ἐν χαρᾷ μεγάλη τῶν δύο οἰκογενειῶν. Οἱ δύο συμπένθεροι ἐναγκαλίζονται καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους, οἱ νεόνυμφοι εἶναι εὐδαίμονες. Μεγαλοπρεπὲς παρατίθεται μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου συμπόσιον, ἐν ᾧ καὶ τὰ φαγητὰ εἶναι ἐκλεκτὰ καὶ οἱ οἶνοι ἄφθονοι καὶ ἡ εὐθυμία γενική. Μετὰ τὸ γεῦμα προτείνονται διάφορα ᾠσματα, ὡς τοῦτο ἔθος ἐν τισιν ἐπαρχίαις τῆς Γαλλίας· οἱ συνδαιτυμόνες ᾄδουσιν ὅλοι κατὰ σειράν. Περικληθεὶς καὶ ὁ Πατὴρ τῆς νύμφης ᾄδει παλαιὴν τι δημῶδες ᾠσμα, τὸ ὁποῖον ἐκείνην τὴν στιγμήν τῳ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν. Ἀμὰ τὸ ἐτελείωσεν, ὁ συμπένθερός του, ὁ ἄλλοτε ἀνακριτὴς καὶ νῦν ἀνώτερος δικαστής, τὸν ἠρώτησε,

«Ποῦ εὗρες αὐτὸ τὸ ᾠσμα; Ἐγὼ γνωρίζω τοὺς τελευταίους αὐτοῦ στίχους, οἵτινες μοὶ ἔμειναν ἐντετυπωμένοι εἰς τὴν μνημην, διότι μοὶ ἐνθυμίζουσι σπουδαίαν τινὰ καὶ μυστηριώδη ὑπόθεσιν, ἣν ἄλλοτε εἶχον διεξαγάγει· ἐγῆρασα ὁμῶς καὶ ἔχασα ὀλίγον τὸ μνημονικόν μου».

Τὴν ἐπιούσαν οἱ νεόνυμφοι ἐπεχείρησαν τὸ στερεότυπον ταξείδιον τοῦ γάμου· ἀλλ' ὁ ἀρχαῖος δικαστής δὲν εἶχεν ἡσυχίαν· ἐπανειλημμένως ἐψιθύριζε τοὺς ὀλίγους ἐκείνους τοῦ ᾠσματος στίχους καὶ δὲν κατάρθονε νὰ ἐνθυμηθῇ εἰς ποιαν περίστασιν τοῦ βίου του τοὺς εἶχεν ἀναγνώσει. Οὕτω παρῆλθον καὶ ἄλλα δύο ἔτη. Ἡμέραν τινὰ ἐξετάζων παλαιὰ ἐγγραφα εὗρε τοὺς στίχους ἐκείνους, οὗς τοσούτον ἐπιμόνως ἐζητεῖ. Ἦσαν οἱ ἐπὶ τοῦ τεμαχίου τοῦ βύσματος μέιναντες ἐνανάγνωστοι. Ἐχὼν ἤδη βάσιν τινὰ ἀνέλαβε πάλιν τὴν ἀνάκρισιν μὲ τὴν ἰδιόζουσαν ἐκείνην ἀκρίβειαν καὶ δραστηριότητα, ἥτις χαρακτηρίζει τοὺς ἀρχαίους δικαστάς. Τέλος μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ βιβλιοθηκῇ τοῦ συμπενθέρου καὶ φίλου του τὸ βιβλίον, ἐξ οὗ εἶχεν ἀποκοπεῖ τὸ φύλλον. Ἀμέσως ἐννοεῖ τὰ πάντα, ὁ ἀδελφὸς εἶναι ὁ δολοφόνος! Ἀλλ' ὁποία ἡ θέσις του! Ὁ υἱὸς του εἶναι γαμβρὸς τοῦ ἀδελφοκτόνου. Τοῦ δικαστοῦ ἡ συνειδήσις καταπνίγει τοῦ πατρὸς τὸ αἶσθημα· ἡ δίκη ἀναλαμβάνεται πάλιν· ὁ ἀδελφοκτόνος ἀνακαλύπτεται καὶ καταδικάζεται. Τοιοῦτο τὸ δράμα ἐν ὅλῃ τῇ φρικῳδῇ αὐτοῦ ἀπλότητι.

(Ἐσπέρως).

ΠΙΣΤΙΣ

Ἡ ἐν τῇ προσηκούσῃ θερμοκρασίᾳ διατηρήσις τῶν ἀδυνάτων βρεφῶν δι' ἐφευρεθέντος ὀργάνου περιγράφεται ὡς ἑξῆς ἐν τῇ α' Ἡχοῖ τοῖς Γενεύης ».

Ἡ ἔσωθεν παραγωγή τῆς θερμότητος εἰς τὸ βρέφος, ὅπερ γεννᾶται ἰσχνὸν ἢ προώρως, εἶνε ἀνεπαρκές, τὸ δ' ἔσωθεν ψυχρὸς δὴ πολὺ μέγα κωλύει τὴν τακτικὴν καὶ φυσικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ὅθεν ὁ ἰατρὸς Ταρνιέ, χειροῦργος τοῦ βρεφοκομείου, ἐκ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι αἱ ὀρνιθες διὰ τῆς ἑαυτῶν ἐξωτερικῆς θερμότητος ζωογονοῦσι τὰ ὠά των, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν μέθοδον ταύτην καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Τὸ πρῶτον πείραμα ὅπερ παρουσίασεν εἰς τὴν γενικὴν γεωργικὴν ἐκθέσιν τοῦ 1881 ἐθεωρήθη ὡς ἀμφίβολον. Ἐκτοτε ὁμως ἡ ἐφεύρεσις διηνυσε τὴν πορείαν της.

Τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὄργανον συνίσταται ἐκ ξυλίνου καὶ εὐρέος κιβωτίου, ὅπερ χωρίζεται εἰς δύο διαμερίσματα. Καὶ τὸ μὲν κάτω περιέχει δοχεῖον πληρούμενον θερμοῦ ὕδατος, ἐν δὲ τῷ ἄνω τίθεται τὸ παιδίον. Τὸ ἄνω διαμέρισμα κλείεται διὰ δύο κρυσταλλίνων ὑάλων, ἅτινα ἐπιτίθενται καὶ κινούνται εὐχερῶς, ὅπως δι' αὐτῶν δύναται τις νὰ ἐπαγρυπνῇ διὰ τὸ βρέφος, καὶ νὰ ἴδῃ, ἂν ἡ δεικνυομένη διὰ τοῦ θερμομέτρου θερμοκρασία εἶνε κατάλληλος. Μικρὰ θυρίς ὑπάρχει παραπλευρῶς τοῦ κιβωτίου, ἵνα δι' αὐτῆς ἀποτύρῃται τὸ βρέφος καὶ γαλουχηθῇ. Ὁ ἀὴρ εἰσέρχεται εἰς τὸ κιβώτιον τοῦτο δι' ὀπῶν ὑπορχουστῶν εἰς τὸ κάτω δια-

μέρισμα, ὁπόθεν θερμαινόμενος, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἄνω καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεται διὰ μικρῶν ὀπῶν καταλλήλως κατεσκευασμένων. Τὸ βρέφος τίθεται ἐν τῷ κιβωτίῳ, ὅπου ἡ θερμοκρασία δεόν νὰ μείνῃ διαρκῆς μεταξὺ τῶν 30 καὶ 32°, καλῶς ἐνδεδυμένον, ἐκβάλλεται δὲ κατὰ πᾶσαν δευτέραν ὥραν ὅπως θηλασθῇ καὶ καθαρισθῇ.

Τὰ ἐπιταχθέντα διὰ τοῦ ὀργάνου τοῦτου ἀποτελέσματα πρέπει νὰ ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν. Κατὰ τὸν κ. Ὁδάρλ μαθητευόμενον παρὰ τῷ κ. Ταρνιέ ἀπὸ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1881 μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1893 ἐθεραπεύθησαν ἐν τῷ Βρεφοκομείῳ 151 βρέφη, ὧν τὰ 93 ἐγεννηθήσαν προώρως, τὰ δὲ ἄλλα λίαν ἰσχνά. Τὸ εὖ ἔχον καὶ ἐν καιρῷ γεννώμενον βρέφος ζυγίζει κατὰ μέσον ὅρον 3500 γραμμάρια, ἐν ᾧ τὸ ἰσχνὸν καὶ προώρως γεννώμενον ζυγίζει μόλις τὸ ἥμισυ. Ὅταν τὰ βρέφη ζυγίζωσι κατὰ τὴν γέννησίν των ὀλιγώτερον τῶν 2000 γραμμαρίων, ἡ θνησιμότης αὐτῶν ἐν ταύτῃ περιπτώσει κατ' ὅλας τὰς στατικὰς εἶνε 65 %]. Διὰ τοῦ ἐφευρεθέντος ὁμως ὀργάνου ἡ ἀριθμητικὴ αὕτη ἀναλογία τῶν στατιστικῶν ἀνατρέπεται διότι ἐπὶ 93 βρεφῶν γεννηθέντων προώρως καὶ ἐν τῷ εἰρημένῳ ὀργάνῳ ἐναποτιθέντων τὰ 31 ἀπέθανον, τὰ δὲ 62 ἐξήλθον ζῶντα.

Ἡ ἐν τῷ ὀργάνῳ τούτῳ διαμονὴ ποικίλλει ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι ἑξ. ἑβδομάδων. Βρέφος γεννηθὲν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἑξ. μηνῶν καὶ ἑξ. ἑβδομάδων καὶ μεῖναν ἐν τῷ περὶ οὗ λόγος κιβωτίῳ ἐπὶ 40 ἡμέρας, ἔζησε. Μέγας ἀριθμὸς βρεφῶν, ὅπερ κατὰ τὴν

γέννησιν των ἐφαίνοντο ἐκτεθειμένα εἰς βέβαιον θάνατον, εὐρίσκονται τώρα ἐν λίαν καλῇ καταστάσει ἕνεκα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀνωτέρω μεθόδου, ἣτις ἐκ τῶν βρεφοκομείων ἤρξατο ἡδὴ νὰ εἰσδύσῃ καὶ ἐν ταῖς οἰκογενείαις.

Ἀναντίρρητον ὅτι ἡ ἐφεύρεσις κέκτηται σπουδαιότητα. Εἰς τόπον, ὡς τὸν ἡμέτερον μαλιστα, ὅπου τα βρεφῆ γεννῶνται τόσον ἀσθενῆ, δὲν ὀφειλομέν νὰ ὀλιγορησώμεν περὶ οὐδενὸς μέσου, ὅπως ἐλαττώσωμεν τὴν θνησιμότητα τῶν νεογεννητῶν.

* * *

† Ἐν τῷ αὐτῷ φύλῳ ἀναγινώσκομεν καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τῆς φθίσεως τῶν ὀρνίθων.

Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ φθίσις εἶναι μεταδοτικὴ (κολλητικὴ) ὑπὸ τινος περιστάσεως, πρέπει συνεκῶς νὰ δυσπιστῶμεν καὶ εἰς τὰς ὀρνίθους. Γνωστὸν τοῖς πᾶσι τὸ μικρόβιον. Ἡ ἀσθένεια δύναται νὰ μεταδοθῇ διαφοροτρόπως, ἰδίως ὁμῶς ἀπεδείχθη μεταδιδόμενη διὰ τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ κρέατος τῶν φυματωδῶν ζώων. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὑποκειμένων εἰς φθίσιν ἐνεγράφησαν αἱ ἀγελάδαι, θὰ ἦτον ἀσύνητον νὰ μὴ προφυλαττώμεθα ἀπὸ τῶν ὀρνίθων. Εἰς τοῦτο ἄγει ἡμᾶς πρόσφατός τις παρατήρησις τοῦ κ. Νοκάρδ, καθηγητοῦ τῆς κτηνιατρικῆς Σχολῆς τῆς Ἀλφόρτης ἐν Γαλλίᾳ, δι' ἧς ἀπέδειξεν οὗτος ὅτι ἡ φθίσις μεταδίδεται λίαν εὐκόλως ἐκ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ πτηνὰ τῆς αὐλῆς ἢ τοῦ ὀρνιθῶνος. Ἰδοὺ διὰ βραχείων τὸ γεγονός.

Εἰς ἑπαυλίῳ τινα πλησίον τῆς Ἀλ-

φόρτης κατὰ τὰ τέλη τοῦ περὶ θανάτου ἔτους πολλὰ ὀρνίθους ἀπέθνησκον ἡμῖν κατέπιν τῆς αἰλῆς. Ἐξούτου τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἐπιδημία τῆς μαστίξης αὐτῆς, ἀν' ὃ θάνατος ἀφῆρπαζε ταχύτερον τὰ θύματά του· ἀλλὰ τὸναντίον οὗτος ἐπῆρχετο βραδέως καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἐβδόμαδων. Ὁ κ. Νοκάρδ προσκλιθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου, προέβη εἰς αὐτοψίαν τῶν ὀρνίθων, καθ' ἣν εἶρεν ἐπιφόδους μώλωπας κοιλιακῶν φυμάτων.

Γενομένης ἐρεύνης, εἰς ἣν προέβη ὁ καθηγητῆς Νοκάρδ, ὅπως ἀνιχνεύσῃ τὸ αἷτιον τῆς φθίσεως τῶν ὀρνίθων, ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι μεταξύ τῶν ἐργατῶν τῆς ἐπαύλειος ὑπῆρχέ τις, ὅστις ἀπὸ τινος παρουσίαζε προφανῆ συμπτώματα φθίσεως. Τὸ αἷτιον τῆς μεταδόσεως τοῦ μολύσματος καθίσταται ἡδὴ εὐνόητον. Αἱ ὀρνίθους αἷτινες διακρίνονται ἐπὶ ἀδηφαγία, κατέπινον τὰ πτύσμακα καὶ ἀποφλέγματα, ἅτινα ὁ ἐργάτης οὗτος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεβαλλεν.

Μόνη ἡ γνώσις τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀρκεῖ ὅπως ἐνθαρρύνῃ ἡμᾶς. Τὸ κρέας ὁπερ προέρχεται, ἐκ τοῦ σφαγείου, δὲν ἐμπνέει ἡμῖν φόβον, διότι ὑπεβάλλεται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν. Τί δέον ὁμῶς γενέσθαι ὅσον ἀφορᾷ τὰ πτηνὰ τοῦ ὀρνιθῶνος; Ὁφείλομεν βεβαίως τώρα, εἰπέρ ποτε, νὰ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀγοράσωμεν ἐκείνας, αἷτινες διὰ τῆς μορφῆς ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν φαίνονται ἡμῖν ὑποπτοί.

(Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Γενεύης κατὰ μετάφρασιν) X. Κ. Κανδύλου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, ἑορτῇ τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῆς ἐνταῦθα Ἀστικῆς Σχολῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν, τοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μπέττου, τῶν ἑφόρων τῶν Σχολείων καὶ ἱκανῶν πολιτῶν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως δ' αὐτῶν ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ταύτης κ. Π. Κωνσταντινίδης ἐξεφώνησε τὸν λόγον, ὃν ἔχομεν καταχωρίσει ἐν ταῖς προηγουμέναις σελίδι τοῦ παρόντος τεύχους. Τὰς ἐξετάσεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι ἐφάνησαν εἰς πάντας τοὺς παρόντας λίαν καλαί, ἐπετφράγισεν ἄσμα ὠραῖον ψαλὲν ὑπὸ τῶν ἐξετασθέντων μαθητῶν.

— Τῇ δὲ παρελθούτῃ Κυριακῇ ἔτελέσθη μετὰ τῆς προσηκούσης εὐπρεπείας καὶ τάξεως καὶ συγκινήσεως ζωηρᾶς ἢ ἐπίδοσις τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς τελειοφοίτους μαθητὰς τοῦ ἡμετέρου Φροντιστηρίου, παρόντων πολλῶν πολιτῶν καὶ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν καθὼς καὶ τοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μπέττου. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν κατὰ τὸ προδημοσιευθὲν πρόγραμμα τῆς τελετῆς ταύτης, οἱ μαθηταὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς ἔψαλον ἄσμα καταθέλξαν καὶ συγκινήσαν πάντας τοὺς παρόντας. Ὁ τότε ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα

ὁ ἐκ τῶν τελειοφοίτων μαθητῆς Ν. Σπανίδης ἐξεφώνησε λόγον ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντα καὶ περιέχοντα ἀνάλυσιν τῆς τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου, ἣτις ἐπιγράφεται « Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι » καὶ ἐκφράσιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τε τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἑφόρους τῶν Σχολείων, πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην, πρὸς τὸν σεβαστὸν Διευθυντὴν τοῦ Φροντιστηρίου κ. Κ. Ξανθόπουλον καὶ τοὺς διδασκάλους πάντας. Μετὰ τοῦτον ἐξεφώνησεν ὁμοίον περίπου λόγον ὁ τελειόφοιτος μαθητῆς Ἰάκωβος Ι. Φωστηρόπουλος καὶ μετὰ τοῦτον Γαλλιστὶ ἀπήγγειλε τὴν ἐκφράσιν τῆς πρὸς τὸν ἄνακτα ἡμῶν καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν ἄρχιερέα καὶ τοὺς ἑφόρους καὶ τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς διδασκάλους εὐγνωμοσύνης ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀπολυομένων συμμαθητῶν του καὶ ὁ τελειόφοιτος μαθητῆς Γεώργ. Ι. Μεταξᾶς. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν λόγων τούτων, οἱ ὁποῖοι ἐχειροκροτήθησαν, ἐψάλη δεύτερον ἄσμα ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ ἀπαγγελία τῶν βαθμῶν τῶν μαθητῶν πασῶν τῶν τάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Φροντιστηρίου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος ἀναστὰς κατόπιν προσεφώνησε πρὸς τοὺς ἀπολυομένους μαθητὰς τὰ προσήκοντα ἐν συγκινήσει καὶ ὡς πατὴρ φιλόστοργος ἀποχωρίζομενος καὶ προπέμπων τὰ ἑαυτοῦ τέκνου. Μετὰ δὲ τὴν προσφώνησιν

τοῦ Διευθυντοῦ, ἀναγνωσθέντος τοῦ πρακτικοῦ τοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου περὶ τῆς βαθμολογίας καὶ ἀπολύσεως τῶν τελειοφοίτων μαθητῶν τοῦ Φροντιστηρίου, ἐγένετο αὐτοῖς ἡ διανομὴ τῶν ἀπολυτηρίων ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος μετὰ ταύτην δι' αὐτοσχεδίου λόγου αὐτοῦ συνεβούλευσε μὲν τοῖς μαθηταῖς νὰ μένωσι σταθεροὶ εἰς τὴν εὐτέθειαν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς, ἃς ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ ἐδιδάχθησαν, πιστοὶ δὲ εἰς τὰς ὑποσχέσεις, ἃς παν- ὁμῶς ἐποίησαντο, περὶ τῆς διατη- ρήσεως εὐγνωμόνων αἰσθημάτων πρὸς τε τὴν πατρίδα αὐτῶν καὶ τὴν Σχο- λήν, προέτρεψε δὲ τοὺς τῶν ἄλλων τάξεων τοῦ Φροντιστηρίου μαθητὰς νὰ φιλοτιμῶνται ν' ἀξιωθῶσι καὶ αὐ- τοὶ ν' ἀπολύωνται τῆς Σχολῆς εὐ- δοκίμως· ἐπήνεσε τοὺς πολίτας καὶ τὴν Ἐφορείαν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς ἐκ- παιδεύσεως τῶν τέκνων τῆς πατρίδος προσπάθειας αὐτῶν καὶ παρώτρυνεν νὰ μὴ φείδωνται μήτε δαπάνης μή- τε κόπων χάριν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκο- ποῦ, ἀναλογιζόμενοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά τῆς παιδείας εὐεργετήμα- τα. Τελευτῶν δὲ ηὐχήθη, ὅπως τὸ Φροντιστήριον ἀνυψωθῇ καὶ ἀναγνω- ρισθῇ ὡς τέλειον Γυμνάσιον, ὥστε οἱ ἐξ αὐτοῦ ἀπολυόμενοι θέλοντες νὰ ἐξακολουθῶσι τὰς σπουδὰς αὐτῶν, νὰ γείνωσιν ἀμέσως δεκτοὶ ἐν τῷ Πα- νεπιστημίῳ. Τὸν λόγον δὲ τῆς Α. Π. ἐπηκολούθησε τὸ τρίτον ἄσμα

ψαλὲν ἐν τετραφωνίᾳ καὶ ἐπὶ τοσοῦ- τον καταθέλξαν τοὺς ἀκροατὰς, ὥστε μετὰ λύπης ἤχουσιν τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα συνεχίζοντο πάντες τῷ Διευθυντῇ καὶ ἀπήρχοντο· οἱ δὲ ἀπολυθέντες μαθηταὶ μετὰ συγ- κινήσεως προσελθόντες ἠσπάσαντο τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ αὐ- τὸς συγκεκινημένος ἐφίλει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ μετώπου. Τελευταῖον ἀποχαιρε- τήσαντες καὶ τοὺς διδασκάλους οἱ μαθηταὶ ἀνεχώρησαν. Κατόπιν δὲ καὶ οἱ διδάσκαλοι μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Ἐφόρων.

— Καθὰ γράφει ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδο- μένη νομαρχικὴ ἐφημερίς «Τραπεζάν» κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἕνεκα ῥαγ- δαίων βροχῶν ἐγένοντο πλημμύραι εἰς τινὰ μέρη τῆς ἡμετέρας νομαρχίας. Δηλαδή τῇ μὲν πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἐ- πλημμύρησεν ὁ διὰ τῆς κωμοπόλεως Ἀθηνᾶς διαρρέων ποταμὸς, τοῦ ὁποί- οῦ ὁ ἕτερος βραχίον ἐξηπλώθη πρὸς τὴν κωμόπολιν καὶ παρέσυρεν ἐν ἐρ- γαστήριον, ὅπερ συνετάραξε μετὰ τῆς θαλάσσης, κατέστρεψε πολλοὺς καλ- λιεργημένους ἀγροὺς καὶ κατηδάρισεν οἰκίας τινὰς· αὐθημερὸν δὲ καὶ ὁ ἐκ τῶν βροχῶν σχηματισθεὶς χεῖμαρρος παρέσυρεν κάτοικόν τινα τῆς κωμοπό- λεως ταύτης ὀνομαζόμενον Φερίχζα- τὲ Σουλεϊμάν ἀγᾶν, ὁ ὁποῖος καιρίως πληγωθεὶς ὑπὸ τῶν πετρῶν, εἰς ἃς παρέσυρεν αὐτὸν τὸ ρεῦμα, ἐτελεύτη- σε μετὰ 24 ὥρας, ἀφ' οὗ ὑπὸ τῶν οἰ- κείων αὐτοῦ εἶχεν ἀπ...